

Til § 9

Der findes i dag ikke nogen prøve som afslutning på Spor 1. Det foreslås i *stk. 1*, at der udvikles en prøve efter afslutningen på Danskuddannelse 1, Prøve i Dansk 1. Prøven måler kursistens færdigheder i at klare sig i hverdagens sociale sammenhænge (private og offentlige) med særlige krav til mundtlig kommunikation i hverdagssituationer, herunder lytteforståelse. Der testes desuden i færdigheder i at forstå konkrete informationer i hverdagens gængse tekster samt færdigheder i skriftligt at udforme korte beskeder og udfylde enkle blanketter med personlige oplysninger. En grundlæggende viden om samfundsforhold i Danmark relateret til hverdagen indgår som en integreret del af Prøve i Dansk 1.

Prøve i Dansk 2, der erstatter den nuværende Almenprøve 1, justeres i overensstemmelse med de nye mål for Danskuddannelse 2.

Den nuværende Almenprøve 2 og de dertil knyttede to modulprøver (den uddannelsesforberedende DUF-prøve og den arbejdsmarkedsforberedende DAF-prøve) erstattes af én samlet prøve, Prøve i Dansk 3, som afslutning på modul 5 i Danskuddannelse 3.

Studieprøven videreføres som afslutning på modul 6 i Danskuddannelse 3 og vil som hidtil være det danskfaglige adgangsgrundlag for optagelse på en række videregående uddannelser.

Bestemmelsens *stk. 2 og 3* svarer til den gældende lovs § 7, stk. 2 og 4. Udbyderne skal løbende evaluere kursisternes sprogtilegnelse og modulplacering. Integrationsministeriet udarbejder evalueringmateriale til brug for udbydernes evaluering og standpunktstesting af kursister.

Om evaluering af kursistens standpunkt ved overgang fra et modul til det næste, jf. *stk. 3*, henvises til bemærkningerne til § 3.

Med hjemmel i *stk. 4* vil der blive fastsat regler om de enkelte prøver, herunder krav om billedlegitimation i forbindelse med deltagelse i prøver, regler om prøve- og kursusbeviser, om tilsynet med prøverne, om honorering af medlemmer af opgavekommissionen og om beskikkede censorer, herunder regler om befordringsgodtgørelse. Desuden vil der blive fastsat regler om en standpunktstest efter uddannelsernes to første moduler. Testningen gennemføres lokalt efter centralt fastlagte retningslinier.

Med lovforslaget udvides udbyderkredsen. Der vil derfor blive fastsat regler om, at Integrationsministeriet træffer beslutning om, hvilke udbydere der kan afholde de afsluttende prøver. Det er nødvendigt at begrænse antallet af prøveafholdende udbydere af hen-

syn til sikring af prøverne og kvaliteten af prøveafholdelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 5.

Til § 10

Ifølge de gældende regler kan danskuddannelse varetages af sprogcentre, der kan være kommunale, amtskommunale eller private, herunder selvejende institutioner. Herudover kan danskuddannelse i visse tilfælde varetages af andre udbydere end sprogcentre.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1 og 3*, svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, der er en udvidelse i forhold til den gældende lovs § 3, stk. 2, foreslås, at offentlige uddannelsesinstitutioner eller uddannelsesinstitutioner godkendt af det offentlige kan være udbydere af danskuddannelse. Ved danskundervisningslovens seneste ændring, som trådte i kraft den 1. januar 2003 (lov nr. 1043 af 17. december 2002), blev det muligt for en kommunalbestyrelse at træffe beslutning om, at undervisning, der tilbydes kursister som led i et uddannelsesforløb, kan gennemføres af den uddannelsesinstitution, hvor uddannelsen foregår. Med det fremsatte lovforslag bliver det desuden muligt for en række uddannelsesinstitutioner at tilbyde danskuddannelse, uanset om den pågældende udlænding deltager i et andet uddannelsesforløb end danskuddannelsen på uddannelsesinstitutionen. Det er fortsat en betingelse, at kommunalbestyrelsen træffer en beslutning om, at danskuddannelsen skal gennemføres på den pågældende uddannelsesinstitution.

Med offentlige uddannelsesinstitutioner tænkes f.eks. på erhvervsskoler (tekniske skoler, handelsskoler og landbrugsskoler), SOSU-skoler, andre institutioner, der gennemfører arbejdsmarkedsuddannelser, voksenuddannelsescentre, ungdomsskoler og uddannelsesinstitutioner, som er godkendte til at få tilskud fra det offentlige, f.eks. højskoler, husholdnings- og håndarbejdsskoler. Baggrunden for udvidelse af udbyderkredsen er, at disse uddannelsesinstitutioner kan have et fagligt tilbud ud over danskuddannelse, som kan medvirke til at fremme en hurtigere integration.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 3, stk. 3, som blev indsat ved den seneste lovændring, som trådte i kraft den 1. januar 2003. Med bestemmelsen fik virksomheder mulighed for efter aftale med en kommunalbestyrelse – i de tilfælde, hvor danskundervisning skal kombineres med aktivering eller ordinær beskæftigelse på virksomheden – at lade danskundervisningen gennemføres af andre udbydere end sprogcentre.